

Уједињених нација и Бонске декларације. Међутим, у конкретном случају, он је интервенирао у правни сустав Босне и Херцеговине супституирајући домаће власти и у том погледу он је дјеловао као власт Босне и Херцеговине, а закон који је он донио је природе домаћег законодавства, те се мора сматрати законом Босне и Херцеговине.

У оквиру цјелокупне надлежности подржавања Устава, као и Правила Уставног суда, није регулирано дјеловање Суда по властитој иницијативи код оцјене уставности закона.

Исто тако, Уставни суд је заузео стајалиште да није у духу Устава Босне и Херцеговине и правног поретка да дозволи испитивање апелације којом се побија одлука ентитетског уставног суда. Ако би се испитивала одлука ентитетског уставног суда, донесена из апстрактне надлежности уставног суда, то би у конкретном случају значило да се кроз „апелациону надлежност“ Уставног суда допусти поновно испитивање „уставности“ коначне и обвезујуће одлуке уставног суда, што свакако не потпада под надлежност Уставног суда Босне и Херцеговине.

Као што сам напоменула, због сложене унутарње структуре, модифициране Уставом Босне и Херцеговине, поред Уставног суда Босне и Херцеговине, имамо и ентитетско-уставне судове, и то: Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине и Уставни суд Републике Српске. Према Уставном суду Босне и Херцеговине, све функције и овлаштења која нису повјерена институцијама Босне и Херцеговине припадају ентитетима. Федерација Босне и Херцеговине се састоји од кантона са веома широком аутономијом, а ако се томе дода и сложена структура локалне самоуправе (опћине и градови) сучељавамо се с ријетким примјером сложене државне структуре из чега произлази и изнимно комплицирано дистрибуирање надлежности између пет разина устроја власти. Република Српска по свом устројству разликује се од Федерације Босне и Херцеговине, централистички је организирана и нема кантона и толико нивоа власти. Не улазећи овом приликом у разлоге креирања овакве структуре, не треба изгубити из вида да се то дешава и у времену транзиције из ранијег у нови сустав, да су на дјелу у различито вријеме различите интервенције међународне заједнице и да се у тим оквирима успоставља самоодржива економија и домаћа власт, те да се одвијају и процеси укључивања у еуро-атлантске интеграције.

Уставни суд Федерације надлежан је да рјешава спорове између различитих разина власти насталих између појединих федералних институција, између кантона, између кантона и федералне власти, између града и његовог кантона или федералне власти, између опћине и града, између опћина и његових кантона или федералне власти и између институција федералне власти или унутар појединих институција федералне власти, затим оцјену уставности федералног закона, било да је усвојен од стране оба дома Парламента Федерације Босне и Херцеговине